



Õiguskantsler

Villu Kõve
Riigikohus
kantselei@riigikohus.ee

Teie 22.04.2019 nr 5-19-29/2

Meie 09.05.2019 nr 9-2/190661/1902375

Arvamus põhiseaduslikkuse järelevalve asja nr 5-19-29 kohta (vanglaametnike kuulmisnõuded)

Lugupeetud Riigikohtu esimees

Leian, et Vabariigi Valitsuse [määruse](#) nr 12 „Vanglateenistuse ametniku tervisenõuded ja tervisekontrolli kord ning tervisetõendi sisu ja vormi nõuded“ (edaspidi: määrus) § 4 ning määruse lisa 1 on vastuolus põhiseaduse §-st 29 tuleneva kutsevabaduse ja § 12 lõikega 1, mis sätestab üldise võrdsuspõhiõiguse ja keelab diskrimineerimise. Normid on põhiseadusega vastuolus, sest määruse § 4 ega lisa 1 ei võimalda hinnata, kas kuulmise langus takistab vanglaametnikul tööülesannete täitmist ning kas kuulmislangust on võimalik korrigeerida kuuldeaparaadi kasutamisega.

Määrusega kehtestatud piirangul on legitiimne eesmärk kaitsta avalikku korda ja julgeolekut ning inimeste õigusi ja vabadusi. Riik peab kohaldama mõistlikke abinõusid, mis võimaldavad puudega inimesel töötada. Kuulmisvaegusega inimene võib kuuldeaparaati kasutades kuulmise langust korrigeerida samamoodi nagu parandab oma nägemist inimene, kes kannab prille või kontaktläätsi. Kui inimese üks kõrv kuuleb hästi, saab ta tööülesannetega hakkama ka sel juhul, kui kuulmisaparaat peaks ära tulema (nt ründe korral) või kui aparaat mingil põhjusel ei tööta.

Normid ei ole vastuolus õiguspärase ootuse põhimõttega. Teenistuses jätkamise võimalust tuleb hinnata konkreetsetest asjaoludest lähtudes ning seejuures peab arvestama mõistlike abinõude rakendamise kohustust.

Ühtlasi teatan, et ei taotle asja läbivaatamist suulises menetluses.

I Asjaolude lühikirjeldus

1. Tartu Vangla vabastas 28.06.2017 teenistusest ametniku, kes töötas II klassi valvurina alates 2002. aastast. Tervisekontrolli käigus tuvastati, et tema ühe kõrva kuulmine oli vähenenud (sagedustel 500–2000 Hz vahemikus 55–75). Tal oli olemas kuulmist korrigeeriv aparaat, mille kasutamisel vastas tema kuulmine nõuetele. Ta ei kasutanud seda vangla territooriumil. Tema teine kõrv kuuleb ideaalselt. Vangla vastusest kaebusele nähtub, et kaebajal ei ilmnunud teenistuse ajal

Õiguskantsleri Kantselei

Kohtu 8, 15193 TALLINN. Tel 693 8404. Faks 693 8401. info@oiguskantsler.ee www.oiguskantsler.ee

kuulmisest tulenevaid probleeme info vastuvõtmisel või edastamisel ei erinevate sidepidamisvahendite kasutamisel ega vahetu suhtluse käigus (Tartu Vangla 18.09.2017 kiri nr 1-10/228-2).

2. Tartu Ringkonnakohus tunnistas põhiseadusega vastuolus olevaks määruse lisa 1. Ringkonnakohus leidis, et määruse lisa on asjassepuutuv norm, sest selle kohaselt on kuulmislangus absoluutne vastunäidustus. Kohtu hinnangul on rikutud põhiseaduse § 12 lg-s 1 sätestatud üldist võrdsuspõhiõigust. Kohus pidas võrreldavateks gruppideks vaegkuuljaid ja vaegnägijaid. Vaegnägijatel on lubatud kanda prille või kontaktläätsi. Kohus märkis, et ründe korral võivad maha kukkuda või katki minna ka prillid (või kontaktläätsed) ning erinevalt mittetoimivast kuuldeaparaadist võivad purunenud prilliklaasid olla ohtlikud. Ringkonnakohus leidis, et rikutud oli õiguspärase ootuse põhimõtet, sest kaua aega teenistuses olnud inimese puhul tuleb arvesse võtta võimalusi saada teenistusega seotud kõrgemat pensioni.

II Vaidlustatud õigusnormid

3. Määruse „§ 3. Nägemisnõuded

(1) Vanglateenistuse ametniku nägemine peab vastama järgmistele nõuetele:

- 1) korrektsiooniga nägemisteravus mitte alla 0,6 ühes ja samal ajal mitte alla 0,4 teises silmas;
- 2) normaalne vaateväli, normaalne värvusnägemine ja hämaras nägemine.

(2) Vanglateenistuse ametnikul on lubatud kanda kontaktläätsi ja prille.

§ 4. Kuulmisnõuded

(1) Vanglateenistuse ametniku kuulmise tase peab olema piisav sidepidamiseks telefoni teel ning võimaldama kuulda ohutoone ja raadioside teateid.

(2) Tervisekontrollil ei tohi vanglateenistuse ametniku kuulmise nõrgenemine ületada parema kuulmisega kõrvas 30 dB sagedustel 500–2000 Hz ja 40 dB sagedustel 3000–4000 Hz ning halvema kuulmisega kõrvas 40 dB sagedusel 500–2000 Hz ja 60 dB sagedustel 3000–4000 Hz.

§ 5. Vanglateenistuse ametniku teenistuskohustuste täitmist takistavad tervisehäired

(1) Vanglateenistuse ametniku teenistuskohustuste täitmist takistavate tervisehäirete loetelu, mida tuleb vanglateenistuse ametniku tervises seisundit hinnates järgida, sätestatakse lisa 1.

(2) Absoluutse meditsiinilise vastunäidustuse esinemine välistab isiku vanglateenistusse võtmise või vanglaametniku erialale õppima asumise. Suhtelise vastunäidustuse korral hindab eriarst, kas meditsiiniline vastunäidustus takistab isikul vanglateenistuse ametniku teenistuskohustuste täitmist.“

Määruse lisa 1 „Vanglateenistuse ametniku teenistuskohustuste täitmist takistavate tervisehäirete loetelu

Meditsiinilised vastunäidustused:

A – absoluutne vastunäidustus;

B – suhteline vastunäidustus, vajaduse korral eriarsti konsultatsioon.

[...]

Nägemisteravuse vähenemine alla nõutud normi	A
[...]	[...]
Kuulmise nõrgenemine alla nõutud normi	A

[...]“

III Vaidlustatud sätete asjassepuutuvus

4. [Põhiseaduslikkuse järelevalve kohtumenetluse seaduse](#) (PSJKS) § 14 lõike 2 järgi peab säte, mille põhiseaduspärasust Riigikohus kohtu taotlusel hindab, olema põhivaidluse lahendamisel asjassepuutuv. See tähendab, et kohus peaks asja lahendades asjassepuutuva normi põhiseadusele mittevastavuse korral otsustama teisiti kui põhiseadusele vastavuse korral.¹

5. Kõnealusel juhul on asjakohane norm määruse § 4 koostoimes lisaga 1.

6. Määruse § 4 on asjakohane norm selles osas, milles see ei luba kasutada kuulmislanguse korral kuuldeparaati ning tervisenõuetele vastavuse kontrollimisel arvestada korrigeeritud kuulmise tulemust. Kuuldeparaadi kasutamine võimaldab korrigeerida kuulmislangust. Tartu Ringkonnakohus ei käsitlenud muid variante kuulmislanguse kompenseerimise võimalustena. Järelikult on asjassepuutuv, et määrus ei näe ette luba abivahendi kasutamiseks kuulmislanguse korrigeerimiseks ega võimalda arvestada korrigeeritud kuulmise kontrolli tulemusi. Seejuures on määruses toodud selgelt välja, et nägemisvaegusega inimestel on lubatud kanda prille või kontaktläätsti (määruse § 3 lg 2) ning nägemisteravusele esitatud nõuded arvestavad korrektsiooni (määruse § 3 lg 1 p 1).

7. Määruse lisa 1 on asjakohane norm, sest selle kohaselt on kuulmise nõrgenemine alla nõutud normi absoluutne vastunäidustus. Lisal on regulatiivne toime, sest see määratleb, millised tervisehäired on absoluutsed ja millised suhtelised vastunäidustused. Järelikult on tegemist õigustloova aktiga PSJKS § 4 lg 1 tähenduses. Kui kuulmise nõrgenemine oleks suhteline vastunäidustus, oleks määruse § 5 lg 2 kohaselt tulnud hinnata, kas kuulmise langus takistab inimesel tegelikkuses teenistuskohustuste täitmist hoolimata sellest, et kuulmine ei vasta määruse § 4 lg 2 sätestatud piirmääradele. Kuna kehtiva regulatsiooni kohaselt ei ole lisa 1 kohaselt üksikjuhul hindamine võimalik, on ka lisa 1 asjakohaseks normiks.

8. Pelgalt riigisisest õigusest lähtudes on kõnealused sätted asjassepuutuvad. Tegemist on imperatiivsete sätetega. Need sätted ei võimalda hinnata, kas kuulmise nõrgenemine takistab vanglaametnikul teenistusülesannete täitmist. [Avaliku teenistuse seadus](#) näeb ette, et ametnik vabastatakse sellisel juhul teenistusest (ATS § 95 lg 1, § 15 p 5; määruse § 5 lg 2).

9. Euroopa Liidu õigusest tulenevalt peab nii haldusorgan kui ka kohus jätma kohaldamata normi, mis on vastuolus Euroopa Liidu õigusega.² Euroopa Kohtu praktika kohaselt nõuab liidu õiguse esimus, et liikmesriigi kohtutel, kes vastutavad oma pädevuse piires liidu õigusnormide kohaldamise eest, oleks kohustus tagada nende õigusnormide täiemahuline toime, jättes omal algatusel vajaduse korral kohaldamata kõik nendega vastuolus olevad riigisisised sätted, ilma et oleks vaja taotleda või oodata selle riigisisese sätte eelnevat kõrvaldamist seadusandlikul teel või muu põhiseadusliku menetluse kaudu.³ Sellisel juhul peab liikmesriigi kohus jätma kohaldamata mis tahes diskrimineeriva riigisisese sätte, ilma et ta peaks eelnevalt taotlema või ootama ära selle sätte tühistamist seadusandja poolt, ning kohaldama ebasoodsamas olukorras olevate isikute suhtes samu norme, mida kohaldatakse soodsamas olukorras olevate isikute suhtes.⁴

¹ RKPJKo 03.07.2008, nr [3-4-1-9-08](#), p 16.

² EKo [C-14/83](#) Von Colson and Kamann vs. Land Nordrhein-Westfalen, 10.04.1984, p 26; [C-378/17](#), Minister for Justice and Equality, 04.12.2018, p 38-39, 50.

³ EKo [C-106/77](#) Simmenthal, 09.03.1978, p 17-21, 24; [C-378/17](#), Minister for Justice and Equality, 04.12.2018, p 35, 50.

⁴ EKo [C-406/15](#), Milkova, 09.03.2017, p 67.

10. [Halduskohtumenetluse seadustiku](#) § 158 lg 4 järgi jätab kohus asja lahendamisel kohaldamata seaduse või muu õigustloova akti, kui see on vastuolus Eesti Vabariigi põhiseadusega või Euroopa Liidu õigusega.

11. Kõnealust küsimust reguleerib nõukogu direktiiv [2000/78/EÜ](#) (27.11.2000), millega kehtestatakse üldine raamistik inimeste võrdseks kohtlemiseks töö saamisel ja kutsealale pääsemisel. Selle direktiivi kohaselt on keelatud diskrimineerimine puude tõttu. Direktiivis on selgitatud, et see ei takista selliste meetmete kohaldamist, mis on vajalikud demokraatlikus ühiskonnas avaliku julgeoleku ja korra tagamiseks, kuritegude ennetamiseks, tervise ning teiste inimeste õiguste ja vabaduste kaitseks (art 2 lg 5). Direktiiviga ei nõuta, et relvajõud, politsei, vangla- või päästetalitused võtaksid tööle või hoiaksid tööl inimesi, kellel ei ole nõuetekohaseid võimeid, et täita ülesandeid, mida neilt võidakse nõuda seoses õigustatud eesmärgiga säilitada nende talituste toimevõime (preambuli p 18). Direktiiv kehtib siiski ka vanglateenistuse kohta. Seetõttu tuleb direktiivi alusel hinnata, kas puue takistab konkreetsel juhul teenistusülesannete täitmist.

12. Direktiiv on Eesti õigusesse üle võetud [võrdse kohtlemise seadusega](#) (VõrdKS). Selle nõuded laienevad ka avalikule teenistusele ja selle eriliikidele (VõrdKS § 4; vt ka ATS § 13). Siiski on võimalik riigisisises õiguses tõlgendada määruse sätteid kui erisätteid. Seetõttu on haldusorganil keeruline jätta pelgalt riigisisestest õigusaktidest lähtudes kohaldamata määruse imperatiivset sätet isegi juhul, kui see on vastuolus võrdse kohtlemise seaduses sätestatud põhimõtetega.

13. Seega oleks kohtul olnud võimalik jätta kõnealuse määruse imperatiivsed sätted kohaldamata ning hinnata Euroopa õiguse alusel, kas konkreetsel juhul takistas kuulmise langus ametniku teenistusülesannete täitmist. Kohus võib vajaduse korral küsida Euroopa Kohtult eelotsust direktiivi tõlgendamise kohta.

14. Niisiis ei olnud põhiseaduslikkuse järelevalve kohtumenetluse algatamine ainus võimalus. Kohus ei ole aga seda aspekti analüüsinud. Seetõttu on järgnevalt analüüsitud määruse põhiseaduslikkust.

IV Piiratud põhiõigused ja piirangute kooskõla põhiseadusega

15. Kõnealused sätted riivavad [põhiseaduse](#) § 29 lg 1 ning põhiseaduse § 12 lg 1 esimesest lausest tulenevat üldist võrdsuspõhiõigust ja põhiseaduse § 12 lg 1 teisest lausest tulenevat diskrimineerimise keeldu.

16. Põhiseaduse § 29 lõikest 1 tuleneb õigus vabalt valida tegevusala, elukutset ja töökohta.

17. Piiratakse üldist võrdsuspõhiõigust, sest määruse kohaselt on lubatud nägemislanguse korral kanda prille või kontaktläätsi ning nägemisteravuse nõuded on esitatud korrigeeritud nägemisele, kuid kuuldeaparaadi kasutamine pole lubatud. Selles osas nõustun Tartu Ringkonnakohtu analüüsiga.

18. Peale selle kohaldub puude tõttu diskrimineerimise keeld. Puude tõttu diskrimineerimisega on tegemist juhul, kui puudega inimest koheldakse tema puude tõttu halvemini, kui koheldakse või võidakse kohelda teist inimest, kellel puuet ei ole, ning ebasoodsam kohtlemine ei ole põhjendatud.

19. Diskrimineerimise tuvastamisel võetakse lähtekohaks see, kas inimest koheldakse teatud kaitstud tunnuse (kõnealusel juhul puude) tõttu ebasoodsalt. Kui õigusakt sätestab tingimused, mis

toovad puudega inimesele kaasa ebasoodsa tagajärje, siis ei ole vaja hakata välja selgitama konkreetseid võrdluisikuid. Sellisel juhul on mõtteliselt võrdluisikud kõik need inimesed, kellel ei ole puuet (kõnealusel juhul kuulmislangust).

20. Puudest tingitud diskrimineerimise mõiste on defineeritud ÜRO [puuetega inimeste õiguste konventsioonis](#) (PIK). Selle kohaselt on puude alusel diskrimineerimine puudest lähtuv mis tahes vahetegemine, välistamine või piiramine, mille eesmärk või tagajärg on kõigi inimõiguste ja põhivabaduste teistega võrdsusel alustel tunnustamise, teostamise või kasutamise tõkestamine või tühistamine poliitika-, majandus-, sotsiaal-, kultuuri-, kodanikuühiskonna või mis tahes muus valdkonnas. See hõlmab kõiki diskrimineerimise vorme, kaasa arvatud mõistlike abinõude võtmisest keeldumist (art 2).

21. Euroopa Kohus on sisustanud mõistet „puue“ direktiivi 2000/78/EÜ tähenduses. Seda tõlgendatakse kui füüsilisest, vaimsest või psüühilisest kahjustusest tingitud pikaajalist piirangut, mis võib koostöös erinevate takistustega tõkestada isiku täielikku ja tõhusat osalemist tööelus teiste töötajatega võrdsusel alustel.⁵ Kuulmislanguse puhul on tegemist puudega nii direktiivi kui ka põhiseaduse tähenduses.⁶

22. Kõnealusel juhul on oluline tuvastada, et peale üldise võrdsuspõhiõiguse on rikutud ka diskrimineerimise keeldu. Puude alusel diskrimineerimise keeld kohustab haldusorganit ja kohut hindama, kas on võimalik võtta kasutusele mõistlikke abinõusid erivajaduse kohandamiseks. Üldist võrdsuspõhiõigust on võimalik järgida ka sel teel, et teiselt grupilt võetakse õigusaktidega ettenähtud soodustus ära, nii et abivahendeid ei võiks kasutada ei nägemis- ega kuulmislanguse korral. Seetõttu on diskrimineerimise keelu rikkumise tuvastamine iseseisva tähendusega.

Piirangu eesmärk ja mõõdukus

23. Kutsevabadus on lihtsa seadusereservatsiooniga põhiõigus, mida võib piirata igal põhjusel, mis on põhiseadusega kooskõlas. Riigikohtu praktika kohaselt võib nii diskrimineerimise keelu põhimõtet kui ka üldist võrdsuspõhiõigust piirata, kui selleks on asjakohane põhjus ning piirang on proportsionaalne.⁷

24. Kõnealusel juhul on põhiõiguste piiramisel legitiimne eesmärk kaitsta avaliku korda ja julgeolekut ning inimeste elu ja tervist.

25. Pole kahtlust, et avaliku korra ja julgeoleku ning teiste inimeste õiguste kaitse on väga kaalukad eesmärgid. Seetõttu on vanglaametnikele kõrgendatud tervisenõuete kehtestamine üldjuhul põhjendatud (see on seotud ka kehalise suutlikkuse nõuetega).

26. Vanglateenistus on suletud ja hierarhiline teenistussüsteem, mis on ulatuslikult reguleeritud. Vanglateenistusega seonduvate riskide korvamiseks on ette nähtud võimalus saada väljateenitud aastate pensioni ([väljateenitud aastate pensionide seaduse](#) § 2 p 2, § 12). Kaebuse esitaja oli teenistuses olnud väga kaua aega ja suure tõenäosusega oleks ta hakanud saama mõne aasta pärast eripensioni. Seega on ka põhiõiguste riive intensiivne.

⁵ EKo [C-395/15](#), Daouidi, 01.12.2016, p 42; [C-406/15](#), Milkova, 09.03.2017, p 36. Vrdl VõrdKS § 5 (puude mõiste).

⁶ RKÜKo 10.12.2003, nr [3-3-1-47-03](#), p 25, 29.

⁷ RKÜKo 07.06.2011, nr [3-4-1-12-10](#), p 31, 35.

27. Piirangu mõõdukuse hindamisel on keskne küsimus, kas puudest tingitud halvemust on võimalik kohandada või kompenseerida nii, et inimene oleks võimeline täitma teenistusülesandeid, ning kas kohanduste tegemine on proportsionaalne.

28. Haldusorgan peab rakendama mõistlikke abinõusid, et korrigeerida või kohandada puudest tingitud halvemust. Mõistlikud abinõud on vajalikud ja asjakohased teisendused ja kohandused, mis ei ole ebaproportsionaalselt ega alusetult koormavad ning on konkreetsel juhul vajalikud, et tagada puuetega inimestele kõigi inimõiguste ja põhivabaduste teostamine või kasutamine teistega võrdsel alusel (PIK art 2 alalõigud 3 ja 4).⁸ See kohustus tuleneb nii ÜRO konventsioonist kui ka direktiivist 2000/78/EÜ (direktiivi art 5, preambuli p 17 ja 20).⁹ Mõistlikud abinõud võivad olla näiteks tööruumide ja sisseseade, tööaja pikkuse ja korralduse kohandamine, ülesannete jaotuse ülevaatamine, koolitusvõimalused või integreerimisvahendite võimaldamine. Meetmed peavad olema asjakohased, tõhusad ja konkreetsed.¹⁰

29. Kuulmise languse korral on võimalik kasutada kuuldeparaati. Tartu Ringkonnakohtus hindas, et tänapäeva kuuldeparaadid on kas kõrvasisesed või sedavõrd miniatuursed, et need mahuvad ka näiteks kiiври alla. Kohtu hinnangul võib seaduse või määrusega kehtestada loetelu vanglas lubatud kuuldeparaatidest, keelates ühtlasi kõik ülejäänud. Nõustun kohtu hinnanguga, et kõigi kuuldeparaatide välistamine ilma erisuseta ja vaegkuuljate (erinevalt vaegnägijatest) vanglateenistusest välistamine ei ole mõõdukas.

30. Sellest järeldub, et loomuliku kuulmise nõrgenemise lugemine absoluutseks vastunäidustuseks teenistuses jätkamisele on ebaproportsionaalne, kui ei arvestata mõistlike abinõude rakendamise võimalust. Seejuures tuleb silmas pidada, et vanglaametnik ei muutu kuulmise nõrgenemise tõttu abituks ka eriolukorras, kui näiteks ründe tõttu tuleb kuuldeparaat ära või läheb katki, või kui kuuldeparaadi patarei saab tühjaks. Kui teine kõrv kuuleb hästi, saab ametnik teenistusülesandeid adekvaatselt täita. Seetõttu on ametnik suuteline oma ülesandeid täitma ühe kõrva kuulmise languse korral ka eriolukordades ning ta ei ohusta sellega teisi inimesi. Prillide purunemise või kontaktläätsedega seotud probleemide korral võib vanglaametnik olla abitum. Nii näeb määrus ette nõuded ainult korrigeeritud nägemisele ning loomuliku nägemisteravuse languse piirmäärasid pole sätestatud. See tähendab, et teenistuses on võimalik jätkata ka suure nägemislanguse korral, peasi, et teenistuja kannab prille või kontaktläätsesid. Asjakohane on ka Tartu Ringkonnakohtu märkus, et hoopis purunenud prilliklaasid võivad olla ohtlikud.

31. Üks mõistlike abinõude kohaldamise viis on ka töötingimuste kohandamine. Seetõttu ei saa nõustuda Justiitsministeeriumi väljendatud seisukohaga,¹¹ et kõik vanglaametnikud peavad vastama samadele tingimustele, sest igale vanglaametnikule võib panna kohustuse täita muu vanglaametniku kohustusi ([vangistusseaduse](#) (VangS) § 128 lg 2) või kaasata teda avaliku korra kaitsega seotud ülesannete täitmisse (VangS § 109 lg 4). Asjakohane ei ole ka seisukoht, et vanglaametnikele kehtestatud kuulumisnõuded on põhjendatud sellepärast, et ka teistele sisejulgeoleku valdkonna ametnikele on kehtestatud samasugused nõuded (nt [politseiametnikele](#)). Tuleb hoopis kontrollida, kas ka teiste eluvaldkondade teenistujatele kehtestatud kuulumisnõuded vastavad põhiseadusele.

⁸ Vt ÜRO puuetega inimeste õiguste komitee [üldkommentaari nr 6](#) (2018) võrdse kohtlemise ja mittediskrimineerimise kohta, CRPD/C/GC/6, 26.04.2018, p 23–27, lk 6–8.

⁹ EKO (suurkoda), [C-13/05](#), Chacón Navas, 11.07.2006, p 50–52.

¹⁰ Direktiivi 2000/78/EÜ preambuli p 20.

¹¹ Justiitsministri 17.08.2017 [kiri](#) nr 10-2/5095; leitav kõnealuse kohtuasja materjalide juurest.

32. Mõistlike abinõude kohaldamise võimaldamine vanglaametnike kuulmislanguse korral on ka avalikes huvides, sest vanglaametnikud on saanud spetsiaalse väljaõppe ning riik peaks olema huvitatud, et sellised inimesed teeksid erialast tööd oma võimete kohaselt.

33. Niisiis on määruse § 4 ja selle lisa 1 vastuolus põhiseadusega, sest ei võimalda hinnata, kas kuulmislangus takistab vanglaametnikul tööülesannete täitmist ning kas seda on võimalik korrigeerida kuuldeaparaadi kasutamisel.

Õiguspärase ootuse põhimõtte järgimine

34. Kõnealusel juhul poleks eespool käsitletud põhimõtete järgimise korral teenistusest vabastamine tõenäoliselt olnud põhjendatud. Sellisel juhul ei tekiks ka küsimust õiguspärase ootuse põhimõtte rikkumisest.

35. Märgin siiski, et üldjuhul ei rikuta õiguspärase ootuse põhimõtet sel juhul, kui vanglaametnik vabastatakse teenistusest tervisenõuetele mittevastavuse tõttu. Vanglaametnike teenistustingimused on reguleeritud üksikasjalikult. Samuti on teenistusse astumisel teada, et vanglaametnikele on kehtestatud kõrgendatud tervise- ning füüsilise võimekuse nõuded. Nende piirangute negatiivset mõju peaks pehmendama asjaolu, et vangla peab pakkuma ametnikule teist töökohta, kui tema tervis ei vasta nõuetele. Neid nõudeid peaks rangelt järgima. See peaks välistama koostoimes võrdse kohtlemise põhimõttega (sh mõistlike abinõude kohaldamise nõudega) selle, et ametnik vabastatakse teenistusest põhjendamatult, kui ta on tegelikult võimeline töökohustusi täitma.

36. Niisiis ei ole kõnealused normid vastuolus õiguspärase ootuse põhimõttega.

Lugupidamisega

/allkirjastatud digitaalselt/

Ülle Madise

Kristiina Albi 693 8412
Kristiina.Albi@oiguskantsler.ee